

394**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ**

z dnia 19 kwietnia 1999 r.

w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy zarobkowym przewozie zwierząt, niejadalnych surowców zwierzęcych i ich skupie.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 60, poz. 369 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Środek transportu i pojemnik do przewozu zwierząt lub niejadalnych surowców zwierzęcych, zwane dalej odpowiednio „środkiem transportu” lub „pojemnikiem”, powinny być:

- 1) łatwe do czyszczenia i dezynfekcji,
- 2) zabezpieczone przed wyciekaniem i wypadaniem na zewnątrz odchodów i ściółki.

§ 2. 1. Zwierzęta powinny być załadowane tylko do środka transportu lub do pojemnika, które zostały

oczyszczone i poddane udokumentowanej dezynfekcji środkami dezynfekcyjnymi dopuszczonymi do obrotu.

2. Dokumentacja przeprowadzonej dezynfekcji, o której mowa w ust. 1, w którą powinien być zaopatrzonego środek transportu, powinna zawierać:

- 1) godzinę i datę dokonanej dezynfekcji,
- 2) informację o miejscu dokonanej dezynfekcji,
- 3) informację o zastosowanym do dezynfekcji środku.

§ 3. 1. Zwierzęta powinny być przewożone z uwzględnieniem podziału gatunkowego.

2. Zwierzęta wrogie sobie nie mogą być przewożone razem w tym samym pojemniku.

3. Dorosłe samce nie powinny być przewożone razem z samicami.

§ 4. 1. Jeżeli na podstawie odrębnych przepisów wymagany jest plan trasy przewozu zwierząt, plan ten powinien zaopiniować właściwy dla miejsca załadunku zwierząt powiatowy lekarz weterynarii.

2. Plan trasy powinien być przechowywany przez przewoźnika przez 3 lata.

§ 5. Przy przewozie drogą wodną:

- 1) pomieszczenie, w którym przewożone są zwierzęta, powinno posiadać drenaż,
- 2) na statku powinny znajdować się narzędzia do uboju z konieczności.

§ 6. Przy przewozie lotniczym:

- 1) pomieszczenie, w którym przetrzymywane są zwierzęta, powinno posiadać drenaż,
- 2) powinny być stworzone warunki dla izolacji chorych lub zranionych zwierząt,
- 3) na pokładzie powinny znajdować się narzędzia do uboju z konieczności.

§ 7. Zwierzęta jeleniowate nie powinny być przewożone w okresie zmiany poroży.

§ 8. 1. Przewóz zwierząt jednokopytnych może nastąpić nie później niż 48 godzin po zbadaniu ich przez lekarza weterynarii.

2. Zwierzęta jednokopytne powinny być przewożone na jednym poziomie.

§ 9. 1. Pisklęta powinny być przewożone w pojemniku jednorazowym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Dopuszcza się przewóz piskląt w pojemniku wielorazowego użytku, pod warunkiem że pojemnik ten będzie każdorazowo oczyszczony i zdezynfekowany.

3. Pisklęta powinny być przewożone w pojemniku, który mieści pisklęta tego samego gatunku, pochodzące z tego samego zakładu wylęgu drobiu.

4. Pojemnik, w którym przewozi się pisklęta, powinien być opatrzony napisem zawierającym następujące informacje:

- 1) gatunek, rasa lub nazwa hodowlana drobiu, do którego należą pisklęta,
- 2) liczba piskląt znajdujących się w pojemniku,
- 3) nazwa i adres zakładu wylęgu drobiu.

§ 10. Drób dorosły powinien być przewożony w pojemniku, który mieści tylko drób tego samego gatunku i pochodzący z tej samej fermi.

§ 11. 1. Niejadalne surowce zwierzęce powinny być przewożone w pojemniku lub środkiem transportu obudowanym całkowicie i szczelnie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Dopuszcza się przewóz niejadalnych surowców zwierzęcych środkiem transportu przykrytym plandeką, pod warunkiem że przewożone surowce będą umieszczone w pojemniku.

3. Pojemnik i środek transportu używane do przewozu niejadalnych surowców zwierzęcych oraz urządzeń i sprzęt, które miały kontakt z tymi surowcami, powinny zostać oczyszczone, umyte i zdezynfekowane po każdorazowym użyciu, a materiały użyte do opakowania niejadalnych surowców zwierzęcych powinny zostać spalone lub zniszczone w zakładzie, do którego zostały dostarczone niejadalne surowce zwierzęce.

4. Pojemnik, w którym przewozi się niejadalne surowce zwierzęce, powinien być opatrzony widocznym i trwałym napisem: „Nie przeznaczone do spożycia przez ludzi”, wykonanym literami o wysokości co najmniej 3 cm i szerokości 2 cm.

§ 12. 1. Skup zwierząt powinien odbywać się w wydzielonych do tego celu miejscach ogrodzonych, utwardzonych i zabezpieczonych przed dostępem zwierząt z zewnątrz, z zastrzeżeniem § 16 ust. 1.

2. W miejscach, o których mowa w ust. 1, powinny być wyodrębnione odpowiednio pomieszczenia lub wiaty:

- 1) dla poszczególnych gatunków zwierząt,
- 2) dla zwierząt chorych lub podejrzanych o zakażenie,
- 3) do przetrzymywania paszy,
- 4) do przetrzymywania środków dezynfekujących,
- 5) do bezpiecznego badania zwierząt.

§ 13. Do pomieszczeń i wiat, o których mowa w § 12 ust. 2, powinna być doprowadzona bieżąca woda zdatna do picia.

§ 14. Po każdorazowym wywozie zwierząt miejsca, o których mowa w § 12 ust. 1, powinny zostać oczyszczone i zdezynfekowane.

§ 15. Lekarz weterynarii powinien mieć zapewnioną pomoc przy badaniu skupowanych zwierząt.

§ 16. 1. Dopuszczalne jest skupowanie zwierząt bezpośrednio u producenta, na terenie jego obiektów.

2. Do skupu u producenta, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów § 12—14.

§ 17. 1. Skupujący powinien prowadzić dokumentację skupowanych zwierząt.

2. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać następujące informacje:

- 1) imię, nazwisko i adres właściciela skupowanych zwierząt,
- 2) gatunek skupowanych zwierząt,
- 3) numery kolczyków skupowanych zwierząt.

3. Dokumentację oraz kopie świadectw zdrowia skupujący obowiązany jest przechowywać przez 3 lata.

§ 18. Niejadalne surowce zwierzęce po dokonaniu ich skupu powinny zostać niezwłocznie przetransportowane do właściwego zakładu, z tym że gruczoły i narządy mogą być przewożone do chłodni składowej w celu tymczasowego ich składowania.

§ 19. 1. Pomieszczenia, w których odbywa się skup niejadalnych surowców zwierzęcych, powinny być:

- 1) oddalone od obiektów przetwórstwa rolno-spożywczego, a w szczególności ubojni i rzeźni, co najmniej o 50 m,
- 2) zabezpieczone przed dostępem zwierząt, a w szczególności ptaków, gryzoni i owadów,
- 3) wyposażone w urządzenia do czyszczenia i dezynfekcji ścian, podłóg i pojemników.

2. Ściany i podłogi pomieszczeń, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonane z materiałów nieprzepuszczalnych i nienasiąkliwych, umożliwiających łatwe czyszczenie i dezynfekcję; podłogi powinny być ułożone w sposób ułatwiający odprowadzanie ścieków.

§ 20. Środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze noszone przez osoby zatrudnione przy skupie niejadalnych surowców zwierzęcych powinny być odkażane codziennie po zakończeniu pracy.

§ 21. 1. Skupujący powinien prowadzić dokumentację skupowanych niejadalnych surowców zwierzęcych.

2. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać następujące informacje:

- 1) imię i nazwisko właściciela skupowanych niejadalnych surowców zwierzęcych,
- 2) rodzaj skupowanych niejadalnych surowców zwierzęcych.

3. Dokumentację skupujący obowiązany jest przechowywać przez 3 lata.

§ 22. Do skupującego stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące przewozu zwierząt lub niejadalnych surowców zwierzęcych.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

A. Balasz